

המקנא פרק ראשון סוטה

ה.

עין משפט נר מצוה

בא א ב מיי פ"ב מהל' דעמ הלכה ג:

תורה אור השלם

1. מותן בסתר יכפה אף וישדך בתוך חמה ענהו:
2. משלי כא יד שמעו והאזינו אל תגדוהו כי דבר ירימיו יג טו
3. ורם לבדר ושבתך את ד' אלהיך והוציאך מארץ מצרים מבית עברדום: דברים ח יד
4. השומר לך פן תשפח את ד' אלהיך בלבתי שמר מצותיו ומשפטיו דברים ח יא
5. רחמו מעט ואינינו והמכוב בכל יקפצנו ובראש שבלת יקלה איוב כד כד
6. ואבדוהם זמן קא במים וין ברך את אבדוהם בכל:
7. והחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא היד ציד ויבא לו ואכל מפל בקרם יתבאר ואבדוהו גם ברוך יהיה: בראשית כו לג
8. קא נח את ברבתי אשה ובאת לך כי יצני אלהים וביאת של כל ויצערו בו ויחוק:
9. כי בה אבד רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דבא ושלד רוח לתיזות לב רוח שפלים ולתיזות לב נדבאיתו: ישעיהו נו טו
10. הנה הארון פאה צבאות מסעף פאה: במצרים וימי הקומה גרדעיים והגבהים ישעיהו י לג
11. כי אם בה תעשו להם מזבחתיהם ותחצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעו ויפסיליהם תשרפן באש: דברים ז ה
12. ידעו מתוך נבלתי יקמוצו הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלף וארץ רפאים תפיל: ישעיהו כו ט
13. כי פ' וישלף יאה ונבה ממקדוק ידע: תהלים קלח ו
14. מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבק אתו לא אוקל: תהלים קא ה
15. וירשעיים כים נגרש בני השקט לא יוכל ויגרשו מימי רפש ויטעו: ישעיהו נז כ
16. תועבת י' כל גבה לב יד ליה לא יקדו: משי ל טו ה
17. והיה מדי חדש בקדשו ומדי שבת בשבתו יבואו כל בשר להשתחוות לפני אמו ישיעו כו כב
18. ובקשר פי ידעהו בו בערו שחן ונרפא: ויקרא יג יח

אפילו עושה זדקה בסתר. שנותן מידו לידו של העני והכי משמע יד הנותנת ליד אף הוא לא ינקה: **דכסיו ציה מן כסתר נוי.** לאו דשיקף האי קרא צקרה לדעיל אלא רבותא היא שאע"פ שמכפה אף ותימה אינו מכפר על גסות הרוח: **אזכרה.** שלא יהא גס רוח: **ורם לנכד ונכסה.** אלהם מגובה לב צא ליד שכמה ששוכה את זורלא ונכסהה הוא מזוהר השמר לך פן תשכח: **מתמעט.** מתחציו: **רומו מעט.** כיון שרומו מתמעט: **ישנו צעולם.** מתקיים: **והומנו.** ואם חזר ונעשה עמו שממך את עצמו: **כנל.** כאותן שנאמר בהן **כל יקפלו:** מן העולם ימותו מות ישרים. **אברהם כתיב ציה^ו** וי' נכד את אברהם בכל יצחק כתיב ציה^ו ואוכל מכל יעקב כתיב ציה^ו כי חני אלהים וכי יש לי כל והכי מפרש ציה^ו צדקה צדקת רכה^ו (כדשלתמא בכל מכל (ו) רבותא הוא שנתברכו בכל אכל וכל אשר תמן ליי מילתא בעלמא הוא דקאמרי): **כפאסא דשינלסא.** גבהו של שנות שקוריין וקן השבולת והוא שצד ונפל מאליו: **גבוה גבוהה הוא מלקט.** והיינו וכראש שבולת (ו) שראשה נראית למעלה מתחצותיה: **אסי דכא.** אני מנבא עד שפון אכלי והיינו אשכון את דכא: **אני אס דכא.** אני מרכין שכינתי אלו: **ימד אדם מדעת קונו.** לאהוב את הנמיכות: **כל הרים וגבעות.** כגון תצור וכרמל צאלו סס^ו כרתיב למה תלדון הרים צננונים (טהילים סח): **כאשירה.** יגדע ישרא אחריה כאשירה שלרין גידוע אחריה דכתיב ואזדחת את שמש (דברים יג): **ונער.** מקין צמחית המתים: **שכני צעפר לא דאמר.** לישתמע על כל המתים: **שן לעפר.** משפיל עצמו לעפר: **מילגת.** מתקונת: **וגבוה ממרחק יידע.** רישיה דקרא כי רם ה' ושפל יראה וגבוה והגבוה ממרחק מקודס שתצא עליו פורענות ימים רעים יידע. שכינה מתאוננת ומשתברת עליו כמו ידע אלמנותיו (יחזקאל יט) **יודע צהש אכתי סכות (שפיטס ח)** יודע כמציא למעלה (טהילים עז) **לשון צב:** רואה אס^ו הגבוה לקרבו ולהשתלד עמו וחשוב צעיניו כמו (הושע ט) כציקורה צמניה צראשיתה ראיתי את אבותיכס נתתי עיני לקרסב ולחצבס: **ואיכא דמתני לה אמספרי לשון הרע.** משום יראש דקרא מלשני בסתר רעהו וגו': **רוח קימעא עורסהו.** פורענות קלה טורפפו ומאצדמו: **והרשעים.** גסי הרוח. דקרא לדעיל משתעי בשפלים ונדכאים להחיות רוח שפלים וגו' כי לא לעולם אריז עם אותן שפלים ענון צלעו וגו' דרכיו ראיתי וגו' צורא ניז שפמים וגו' אכל הרשעים שאינן שפלים ונדכאים כים נגרש כים המגנר ומשליך רפש וטיט לשתמיו סביביו: **כמה רביעות.** לוגי מם אלו רואים שרוח קימעא עורסרתו עוכרת את מימיו: **אדם שאין צו אלא רביעות אחס.** שצדכייעית דס הוא מתקיים. שיעור זה הלכה למה שמוני שרביעית דס מת מטמא צהאל מפני שהיא נפש קירינא ציה על כל נפשות מת לא יצא: **אחד משמונה בשמינים.** צו ויהא צדכיו ומתקבלן עליהן צעל כקאסא המעטרת את השבולת: **בשמחא דאיש ציה.** גסות הרוח: **ובשמחא דלוי ציה.** גסות פורתא לפי שאין צמי עירו יראים ממנו ואין צו כח להוכיחם: **לא ממנה ולא ממקאסא.** לא יחפון אדם לא צכולה ולא צמקאסא דמי ווצר מאי דקרי ליה קרא תועבת ה': **כצנר.** שהוא רך ולא כאבן שהוא קשה: **להשחוחו.** להתפלל. אותם שהם צנר יצואו ויתפללו כי הם נשמעים לפני אכל גסי הרוח לא יצואו: **צנר כסיו ציה ונרפא.** וצנר כי יהיה צו צנורו שחן ונרפא. אדם כי יהיה צנור צנורו נגע צרעם כי תהיה צאלס^ו לא כתיב צנר מיניו ונרפא לפי דרכך אתה למד שמי שהוא רך ועניו כצנר קרוב להמרחקות מיסורינ הבאין עליו אכל מי שהוא קשה כאלמה אין רפואה למכותיו (ו): **אדם.** למה נקרא שמו אדם שהוא אפר דס מרה. כלומר כולו הצל לכך אל יתגאה. מרה היא ליחלוחית מרה היולאה מן המריה שצנר ומתגברת צאלס הכל לפי החדשים ושינו העמים ולפי המאלל שאוכל ועל ידיה צאין חליים ונגעים ומכאזות יש שקוריין צדכרי הרופאים מריה שחוריה ויש שקוריין מריה חלומה: **שאל.** מקום שאלו צימו: **נפחס.** מתמעט מתחציו ונעשה פחות צאלשים: **ולשאת**

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**

הגהות הב"ח

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**

גליון הש"ס

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**

תוספות שאנין

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**

6) אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו ננעה. תימה אמאי לא חשיב האז צמשת חלק ויהא דלמנר פרק צדקא דכתיבות (דף ק"א). מתים שצחול' אינן חיים ותו גרסינן התס ע"ה אינן חיים אלא"כ יהנו תלמידי חכמים ומלוי (ו) רציות מלינו צאלנה (ז) שאינן חיים לעולם הצל. תוס' ר"י: **אדם שאין בו אלא רביעית דם.** פ"ח הוא דס הללו שמתנו משתית הלצ אין צו אלא משקל כ"ה סלעים שהיא רביעית הלוג: **הא**